

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۷ جون ۲۰۲۴

کنفرانس ویانا یا تجمع درندگان فراری؟! (۱)

چهارشنبه ۰۶ سرطان ۱۴۰۳: عکسی را که در بالای صفحه می بینید یکی از دوستان این قلم برایم فرستاده است. نوشتم دوستان این قلم، زیرا شخصاً خودش را چنان معرفی نموده است. از آن جایی که این خواننده عزیز در باب عکس و چرائی ارسال آن هیچ چیزی ننوشته است و در واقع میدان را برایم خودم بازگذاشته است تا ذیل آن برداشتهایم را بنگارم، من هم فرصد را غنیمت دانسته، نظراتم را در مورد نگاشته و تقدیم می دارم امیدوارم اگر رضایت آن خواننده عزیز را فراهم نتواند، حداقل باعث رنجش شان نگردد و حال که نمی خواهند با من دوست باشند و صرف دوست قلم و نگاشته هایم اند، بر آن دوستی خلی وارد نگردد.

در آغاز برای آن که از یک سو لبخندی بر دهان شما خوانندگان عزیز آورده باشم و از سوی دیگر عمق فاجعه را خیلی کوتاه نمایانده باشم، نگاشته ام را با یکی از فکاهیات ملانصرالدین معروف آغاز می نمایم:

"گویند شبی ملا و همسرش غرق خواب بودند، که از کوچه سروصدا و "غالغال- قال مقال" بلند به گوش شان رسیده آنها را نه تنها خواب بیدار نمود بلکه از بستر گرم نیز بیرون آورد. ملا طبق معمول نتوانست مقابل حس کنجکاوای

خودش مقاومت نماید در نتیجه در حالی که خود را به لحاف پیچانده بود تا سرما نخورد از خانه بیرون شد. بعد از چند دقیقه که بر همسرش چون سالی گذشت، صداها و "غالغال" در بیرون خاموش شده ملا نیز بدون لحاف وارد خانه شد.

وقتی همسرش علت جنگ را پرسید، ملا بدون آن که بر رخسار بیابرد گفت: فکر می‌کنم جنگ شان به خاطر تصاحب لحاف من بود، چون وقتی آن را گرفتند به جنگ شان خاتمه داده، غیب شان زد.

هموطنان و خوانندگان عزیز!

۱- نخستین برداشتی که عکس ارسالی در ذهن انسان متبادر می‌سازد، همین فکاهی ملا است که به صورت دردانگیز آن در افغانستان خونین تن ما اتفاق افتاده است. به سمت راست صف اول عکس خوب نظر اندازید، در کنار شبه روشنفکر وطنفروش و گرگ زاده معروف "سپنتا"، "محقق" و "احمد مسعود" نشسته اند. یعنی دو انسانی که نه تنها هر دو خود را وارثان بحق "مزاری" و "احمدشاه مسعود" می‌دانند، بلکه تا پای جان از عملکرد خونبار، تفرقه افکنانه و جنایتکارانه آن پیشکسوتان شان نیز به دفاع برخاسته، بزرگترین آرزوهایشان را تحقق امیال و خواستهای "بابه مزاری" و "آمر شهید" اعلام داشته اند.

در اینجا کسی نیست از آنها بپرسد شما که به عملکرد دیروز پدران معنوی و بیولوژیک تان افتخار می‌ورزید چطور می‌توانید علی‌رغم فاجعه افشار و خونها و ویرانی هائی که در شهر کابل باعث شدید، امروز در کنار هم بنشینید آنهم بدون آن که نسبت به گذشته و عملکرد پدران معنوی و بیولوژیک تان انتقادی داشته باشد، نکند تمام دعوا به خاطر لحاف ملا که اینجا خون بیش از ۶۵ هزار قربانی کابلی مد نظر است بوده باشد!!

۲- قبل از این که وارد بحث آن کنفرانس شوم از شما خوانندگان گرامی توقع دارم، بار دیگر به عکس فوق با دقت نگاه نمائید، ببینید در بین تمام آنهایی که در عکس دیده می‌شوند اگر توانستید فردی را بیابید که شخصاً دستانش به خون خلق ما رنگین نباشد و یا مرتکب خیانتی نشده باشد و یا از خیانت و جنایات پدران و اربابان شان دفاع نکرده باشند، لطفاً بر ایم بنویسید تا در تکمیل این نگارش بر انسان بیگناهی اتهامی وارد ننموده ظلمی نکرده اشم.

ادامه دارد

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می‌باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!